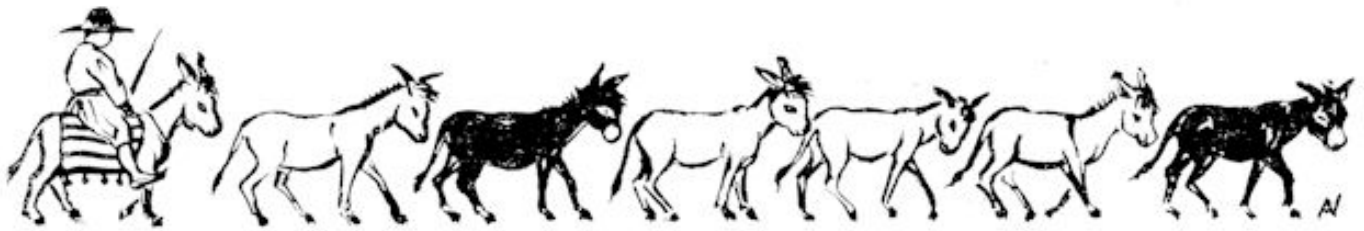

Hoeveel ezels?

Er was eens een man, die zeven ezels bezat. Op zekere dag besloot hij zijn ezels te verkopen. Vóór hij naar de markt ging, dreef hij de ezels alle bij elkaar, telde ze en zei: „Ziezo, dat zijn zeven ezels.”

Daarop zadelde hij er één, besteeg deze en reed, de anderen voor zich uitdrijvend, naar de markt.

Op de markt aangekomen zei de man vóór hij afsteeg tot zichzelf: „Kom aan, ik zal nog eens even tellen, of ze er alle zeven zijn.” Hij begon te tellen en telde alle ezels die in een kring om hem heen stonden: „Eén, twee, drie, vier, vijf, zes...”

Hij schrok een beetje en zei: „Ik moet me vergist hebben, ik zal nog eens tellen en hij begon opnieuw: „Eén, twee, drie, vier, vijf, zes...”

Toen schrok hij nog erger.

„Ik moet me toch vergissen,” zei hij weer. „Het kan niet, ik ben toch met zeven ezels van huis gegaan. Ik zal nog eens tellen.” Hij telde weer en nog eens en nog eens, maar hoe hij ook telde, hij kwam nooit verder dan tot zes.

Hij was hierover zó ontdaan, dat hij besloot naar huis terug te keren om zijn vrouw deze vreemde geschiedenis te vertellen.

Hij keerde en reed terug. De zes ezels dreef hij weer voor zich uit. Toen hij tegen de avond bij huis kwam, riep hij al van verre: „Vrouw, vrouw, kom toch eens vlug!”

De vrouw kwam snel aangelopen en de man riep opgewonden: „Vrouw, tel alsjeblieft eens gauw mijn ezels. Vanmorgen ben ik met zeven weggegaan en nu tel ik er maar zes. Ik weet zeker, dat ik vanmorgen zeven heb geteld en ik heb er geen verloren of verkocht.”

Toen lachte de vrouw hartelijk en zei: „Domoor, om je heen staan werkelijk zes ezels, maar zelf zit je op de zevende en op die zevende zit de achtste ezel! Je hebt er dus geen verloren maar er één bijgekregen. Kom nu maar binnen en eet een hapje!”

O, o, wat schaamde de man zich!

(Urij naar een negerverhaal.)

M. Hesper-Sint.

Overname van artikelen of gedeelten hiervan alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de uitgever.